

[Chr. Christensen.]

kommunerne kan få lov til at yde deres bidrag, også økonomisk, hvis de har interesse i det.

Men der er én ting til, som bør påpeges, og det er spørgsmålet om personale. Man skal være fuldstændig klar over, at hvis denne institution skal fungere efter sin hensigt, så kræver det en veluddannet leder plus de nødvendige konsulenter plus en betydelig stab af kontorpersonale på grund af alt det med udsendelse og registrering. Og så må man ikke glemme det for lærerne helt væsentlige: kvalificeret teknisk bistand.

Det er en temmelig stor stab, der skal samles. Men lykkes det, er det også givet, at der er penge at spare ved denne koordinering, ikke i opbygningsperioden, men på lang sigt. Og så tror jeg, at lærerne får mulighed for ved den gode tekniske og pædagogiske vejledning, bistand, der kan være, virkelig selv at fremstille kvalitetsmæssigt godt undervisningsmateriale. Det er vor erfaring, at det materiale, der fremstilles af den enkelte pædagog, er betydelig væsentligere i undervisningen end det, man køber fra et forlag.

Men tiden løber, og jeg tror, det vil være en ulykke at sætte dette system i gang pr. 1. april 1974. Udskyd det til 1975.

Vi vil positivt medvirke i udvalget for at fremme disse tanker.

Fuglsang (DKP):

Vi fra mit parti deler også de betænkeligheder, der fra flere sider er fremhævet med hensyn til styringen af disse amtscentraler for undervisningsmidler, og det er vel heller ikke ukendt, at netop denne styring har været udsat i hvert fald for en hel del modstand ude i landet blandt skolebibliotekarer og i en række kommunale kredse.

Sagen er jo, at det er ret så udflydende, hvad der fastsættes i § 2 og især § 6 med hensyn til ledelse og drift, budgetter, regnskabsmæssige forhold osv. Der står, at det skal bygge på en vedtægt, der udarbejdes af amtsrådet, og jeg vil tro, at det, man er bange for, og som i hvert tilfælde vi er betænkelige ved, er, at det let kan blive et noget bureaukratisk apparat med for lidt forbindelse med kommunerne, med deres folkevalgte organer og med de mennesker,

som praktisk skal drage nytte af amtscentralen.

Vi håber, at de indvendinger, der allerede er kommet frem her, vil kunne genspejles i udvalgsbehandlingen, og at man vil kunne råde bod på de svagheder, vi mener der er.

Mølgaard (DR):

Der er sagt mange smukke ord som begrundelse for det lovforslag, der nu ligger til behandling, og iblandt disse smukke ord har adskillige ordførere tidligere fremdraget effektiviseringen af rådgivningsfunktionen, en bedre pædagogisk indsats, bedre materialleudnyttelse og en bedre „servicering“ af brugerkredsene. Det er formål, som retsforbundets gruppe i og for sig kan tilslutte sig.

Vi må bemærke, at vi nærer nogen skepsis over for tanken om oprettelsen af disse regionale opmagasinerings- og fordelingscentraler for apparatur og materialer for skoler og andre undervisningsinstitutioner. I teorien lyder det såmænd smukt, dette med at oprette et fælles reservoir at trække på; det skaffer en bedre udnyttelse, skulle man i teorien regne med, billigere apparatur frem til brugerne. I praksis viser sådan en institutionsoprettelse sig ofte dyr. Sådanne samlingsoprettelser koster dyrt, ikke så meget i oprettelse, det er endda til at overse, men i hvert fald i alvorlig grad i administration. Det bliver, som tidligere ordførere også har været inde på, et bureaukratisk virkende. Ønskerne er jo overmåde forskellige fra sted til sted, og koordineringsfunktionen bliver ikke effektiv nok.

Vi er blevet gjort bekendt med, at adskillige sagkyndige i primærkommunerne og i pædagogkredse finder, at vi for de samme beløb, som det vil koste at drive disse amtscentraler, decentraliseret anvendt i de små enheder, dvs. i hver enkelt kommune og på hver enkelt skole, ville få noget langt mere attraktivt og billigt.

Dette vil vi være indstillet på fra retsforbundets side at medvirke til at få undersøgt nærmere under det forestående udvalgsarbejde. I hvert fald skal det fastslås, at midt i en tid, hvor der er stærke tilbøjeligheder til at tilbede institutioner som sådan, må man holde fast på, at forbrugernes interesser tit og ofte er andre end institutionernes interes-